

ÖNSÖZ

Son yıllarda günlük yaşamda sıklıkla karşılaştığımız karanlık bir tablo var: Sünnet ve evlilik kutlamalarında kazayla meydana gelen ölümler; namus, töre gibi kavramlarla yüceltilen, haklı gösterilen ana, evlat, kardeş cinayetleri; okullarda yaşanan şiddet olayları; trafikte en ufak bir kızgınlık anında insanların silahlarına davranmaları; kimi zaman sokak ortasında herkesin gözü önünde birkaç saniye içinde işlenen aşk cinayetleri... Bu örnekleri çoğaltmak olasıdır. Kısaca sevincini, kederini, öfkesini kontrolsüzce yaşayan, günlük zorluklarla nasıl baş edeceğini bilemeyen, yıkıcı olmayı, umursamazlığı, acımasızlığı, bencilliği seçen insanların yarattığı “maganda terörü”...

Ülkemizdeki istatistikler cinayetlerin, intihar eylemlerinin sayısının artmakta olduğunu ve bunun silah sayısı ve kullanılmasındaki yasal kolaylıklarla doğrudan ilişkili olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Sosyal ve siyasal ilişkilerimizde bazılarının, kendi konumlarını güçlendirici bir siyasi söylem olarak “silahın Türk kültüründe çok önemli bir yeri olduğu”, “ruhsatsız silahlara verilecek ceza artışının halkın tepkisine yol açacağı” gibi ruhsatsız silah kullanımını özendirici nitelikte demeçler vermeleri de kaba kuvvetin meşrulaşmasında önemli bir rol oynamaktadır. Kişiler arası ilişkilerde kaba kuvveti reddeden ve bu ilişkileri düzenlemeye katkıda bulunan temel değerler sistemi olan hukuk, gücünü, uygarlığımızın bir arada sorunsuzca yaşamayı gerekli ve olası kılabacak koşullarının belirginleşmesi ve etkili kılması bağlamında kullanmalıdır. Bu nedenle toplumumuzun esenliği açısından Türk Ceza Yasası’nda yapılan konuyla ilgili son değişiklikler gerekli, ancak tek başına yeterli olmayan uygulamalardır. Kaldı ki, kaba kuvvetin artık sıradan, günlük olayların ayrıntılarında bile belirleyici bir güce sahip oluşu, tek başına hukuksal olarak alınan önlemlerle sorunun çözülemeyeceğinin ve toplum sağlığının ileri derecede bozulduğunun göstergesidir.

Bu ek sayının oluşturulma amacı, ülkemizde silah konusunda bilimsel ve hukuksal açıdan yapılanları özetlemek, toplum ruh sağlığını tehdit eden bu sorun karşısında hekimlerin rol, yetki ve sorumluluklarını vurgulamaktır.

Konuyla ilgili incelemelerimiz sırasında, ülkemizde bu konuyla ilgilenen profesyonel sayısının dünya ülkelerine göre oldukça az olduğu saptandı. Oysa gelişmiş ülkelerde bu konuyla ilgilenen çok sayıda tıp örgütü vardır ve bu örgütler halkın konuyla ilgili bilinçlendirilmesinde etkin olarak rol almaktadır. Yakın bir gelecekte ülkemizde de silahsızlanma konusunda toplumsal duyarlılığın artacağını umuyor, ruh hekimleri olarak hukukun ve bilimin ışığında izleyeceğimiz tutumun konuyla ilgili gelişmeler açısından faydalı olacağını düşünüyoruz.

Bu ek sayıyı ülkemizdeki bireysel silahlanma sorunu karşısında en yürekli ve somut mücadeleyi veren Umut Vakfı'na armağan ediyoruz.

Ayrıca özellikle Dr. Gökçen GÖNEN olmak üzere, bu özel sayının hazırlanmasında emeği geçen herkese teşekkür ederiz.

Uzm.Dr. Elvan ÖZALP
Doç.Dr. Haldun SOYGÜR